

[Thoft]

tiets efterretningstjenestes hemmelige kartoteker samt tage stilling til tilfælde, hvor efterretningstjenesten ønsker at videregive oplysninger til anden myndighed, forekommer det foruroligende, såfremt udvalget praktisk talt ikke holder møder. Ligeledes forekommer det bemærkelsesværdigt, at folketinget aldrig modtager nogen beretning om udvalgets arbejde.

Thoft (SF):

Politiets efterretningstjeneste registrerer i dag igen for fuldt drøn. Kartotekerne svulmer, politisk aktive registreres, unge mennesker, som deltager i en kulturaktion, som f.eks. Kulørte Klat, indfanges og registreres. Homoseksuelle registreres. Ved omtrent samtlige de demonstrationer, man deltager i, møder politifolk op med kameraer og fotografere de demonstrerende. Tidligere justitsministre har oplyst, at det ganske vist skete til politifolkens private albums, men hvor naive kan vi da være? Og sådan kunne man blive ved.

Jeg synes, at tilstandene på dette område bliver mere og mere østeuropæiske, og i den sammenhæng kunne Wambergudvalget spille en vigtig rolle som spærrebom for de vigtigste udskejelser.

Det er årsagen til, at jeg har spurgt justitsministeren, hvorledes udvalget fungerer, efter hvilke retningslinjer det arbejder, og hvor mange møder det har holdt.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Thofts foredrag skal jeg ikke tage stilling til, derimod til det spørgsmål, der er stillet, om, i hvilket omfang man holder møder i det såkaldte Wambergudvalg.

Jeg kan se af begrundelsen, at hr. Thoft åbenbart har den opfattelse, at man ikke bestiller noget i det udvalg. Det synes jeg er en urimelig måde at mistænkeliggøre de udmærkede mennesker, der sidder i det pågældende udvalg, på. Jeg kan da oplyse, at udvalget i 1980 har holdt seks møder, i 1981 otte, i 1982 otte og i 1983 syv møder, i alt 29 i den periode, som hr. Thoft har spurgt om, og der er tale om længerevarende møder.

Endvidere har hr. Thoft spurgt, efter hvilke retningslinjer udvalget arbejder, og finder det bemærkelsesværdigt, at folketinget aldrig

modtager nogen beretning om udvalgets arbejde.

Hertil vil jeg sige, at det aldrig har været tanken, at man skulle give en sådan beretning. Retningslinjerne for arbejdet fremgår af en udvalgsbetænkning fra 6. maj 1964 – det er Folketingstidende 1963-64, tillæg B, sp. 831-834 – og det fremgår heraf, at udvalget har til opgave at føre tilsyn med politiets efterretningstjenestes registrering og videregivelse af oplysninger. Endvidere holdes udvalget underrettet om de til enhver tid fulgte retningslinjer for registrering. Fra 1978 har udvalget også fået den opgave at føre tilsyn med forsvarrets efterretningstjenestes registrering. Der har derimod ikke været tale om, at der skulle afgives en beretning.

Jeg kan tilføje, at udvalget jævnlig holder møder med cheferne for politiets og forsvarrets efterretningstjeneste, så udvalget varetager altså helt igennem de opgaver, det er pålagt.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

- Lohmann: spm. nr. S 404
- Riishøj: spm. nr. S 412
- Bente Nielsen: spm. nr. S 420 og 421
- Birthe Hansen: spm. nr. S 424
- Tommy Dinesen: spm. nr. S 425, 426 og 462
- Agerschou: spm. nr. S 428, 464 og 472
- Carsten Andersen: spm. nr. S 429 og 474
- Lenger: spm. nr. S 430, 437, 455 og 456
- Maisted: spm. nr. S 431
- Rahbæk Møller: spm. nr. S 433
- Tinning: spm. nr. S 438, 444 og 445
- Fischer: spm. nr. S 441
- Albrechtsen: spm. nr. S 446
- Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 447 og 448.
- Leif Hermann: spm. nr. S 451 og 452
- Lone Dybkjær: spm. nr. S 458
- Thoft: spm. nr. S 463
- Connie Hedegaard: spm. nr. S 468
- Hjortnæs: spm. nr. S 469 og 470